

Umudun Bedeli

– aslıhan · 12 Temmuz 2012

Yürek bedene seslendi yalvarırcasına.Belki de yalvarıştan çok ,bir isyan edişti bu sesleniş.Bir dur deyişti ,bütün susmalara,boyun eğmelere.Bırak beni artık dedi yürek.Bırak ta, istediğimi yaşayayım.Birilerinin fısıldamaya cesaret edemediği doğruları haykırayım.Hiç erişilmeyecek sandığımız yıldızlara yükselelim beraber.Ve şenlensin özgürken yürüdüğümüz her yer.

Ne olur susturma yükselen sesimi.Çıkar artık kafesten şu yüreğini.Çıkar da ,gerçek sevdaların kollarına bırakayım seni.Sahtekarların girmek istediği bütün kalplerin kapısına, kilitler vurayım.Bütün yalancıları,sonsuz dek susturayım.

Birgün olsun, yerleşmiş doğrularını bırakıp, benim sesime kulak ver.Mantığınla aralayamadığın kapıları,söylediklerimle kırabileceğine ,birkez olsun inan.Çevremdeki parmaklıkları kaldırıp,bana bir şans ver.

İşte o zaman, herşeyi daha net göreceksin.Çünkü o gün, kendi gözlerinin farkına varacaksın.Başkalarının baktığı gibi bakmayacaksın,bakılmaya değer hayata.Farklı olacaksın,farkında olacaksın.Asıl kişiliğinle yüz yüze geleceksin.Ve asla pişman olmayacaksın, bu yolu seçtiğine.

Beden, usul usul dinledi ,kalbinin söylediklerini.Doğruydu sözleri,hakkıydı özgürlük hayalleri.Heyecan vericiydi vaatleri.Ama korkuyordu beden.Belki öz benliğiyle karşılaşmaktan,belki günahkar olmaktan,belki de susturulmaktan...

Bir türlü susturamıyordu kalbini.hem ona hak veriyor, hem sussun istiyordu.Sonunda korkuları galip geldi.Onu susturmanın tek yolu ,elleriyle parçalamaktı.Kendi canına kıymak ,kabullendiği doğrulardan olmasa da ,bunu yapacaktı.Ve yaptı...

Oysa kalp, sadece umut etmişti.Bedenin, kendisini kısa bir süre bile olsa dinlediğini farkedince sevinmiş,onunla yaşayacağı güzellikleri hayal etmişti.Kalp,umut etmenin,hayal kurmanın bile bir bedeli olduğunu ,nereden bilecekti...